

מסכת עבודה זרה

פרק א'

א. **לפנֵי אִידִיכָו שֶׁל גּוֹים שְׁלַשָּׁה יָמִים אֲסּוּר לְשֵׁאת וְלִתְתַּחַט עַמְּחָנוּ,**
לְהַשְׁאֵלוּן וְלְשֹׁאֵל מֵהָנוּ, לְהַלּוֹתּוּן וְלִלְזֹתּוּן, לְפִרְעֹוֹן וְלְפִרְעֹעָן מֵהָנוּ. רבי יהושע אומר, נְפִרְעֹזָן מֵהָנוּ מִפְנֵי שַׁהוּא מִצְרָר לוֹ. אמרו לו, אף על פי שמשצר הוא עכשו, שמח הוא לאחר זמן:

ב. רבי יeshmuel אומר, **שְׁלַשָּׁה יָמִים לְפִנֵּיכֶם וּשְׁלַשָּׁה יָמִים לְאַחֲרֵיכֶם, אֲסּוּר.** וְחַכְמִים אֲוֹמְרִים, **לְפִנֵּי אִידִיכָו אֲסּוּר, לְאַחֲרֵיכָו אִידִיכָו מִתְרָ:**

ג. **וְאַלּו אִידִיכָו שֶׁל גּוֹים, קָלְנָא, וּסְטְרָנָא, וּקְרָטָסִים, וַיּוֹם אֲגַסְּיא שֶׁל מֶלֶכִים, וַיּוֹם הַלִּידָה, וַיּוֹם הַמִּתְהָ, ذְבִרֵי רַבִּי מְאִיר.**
וְחַכְמִים אֲוֹמְרִים, כָּל מִתְהָ שִׁיחָ בָּה שְׁרָפָה, יִש בָּה עֲבוֹדָה זָרָה.
וְשָׁאַיְן בָּה שְׁרָפָה, אֵין בָּה עֲבוֹדָה זָרָה. יומם פְּגַלְתָּה זָקָנוּ וּבְלוֹרִיתָו,
יומם שְׁעָלָה בּוּ מִן הַיּוֹם, וַיּוֹם שִׁיצָא בּוּ מִבֵּית הָאָסּוּרִים, וְגַוִּי שְׁעָשָׂה
מִשְׁפָּתָה לְבָנָו, אֵינוּ אֲסּוּר אֶלָּא אָוֹתוֹ הַיּוֹם וְאָוֹתוֹ הָאִיש בְּלִבְדֵךְ:

ד. עיר שִׁישׁ בָּה עֲבוֹדָה זָרָה, חוֹצֶה לָה מְפַר. הֵיה חוֹצֶה לָה עֲבוֹדָה זָרָה, פֻּכוּה מְפַר. מַהוּ לִילֵּךְ לְשָׁם. בָּזְמוֹ שָׁהַדְךְ מִיחַדְתֶּךְ לְאוֹתוֹ מֶקְומָם, אָסָור. וְאִם הֵיה יִכּוֹל לְהַלֵּךְ בָּה לְמֶקְומָם אַחֵר, מְפַר. עיר שִׁישׁ בָּה עֲבוֹדָה זָרָה וְהִי בָּה חֲנִיתָמָעָטָרוֹת וּשְׁאַינְנוּ מַעֲטָרוֹת, ذֶ הֵיה מַעֲשָׂה בַּבָּיִת שָׁאוֹן, וְאָמָרוּ חֲכָמִים, הַמַּעֲטָרוֹת אָסָורֹת וּשְׁאַינְנוּ מַעֲטָרוֹת מְפַרְות:

ה. אֱלֹהִים דָּבָרים אָסָורִים לְמַכֵּר לְגּוּיִם, אַצְטְּרוֹבְּלִין, וּבְנוֹת שָׁוָחָה וּפְטוּרָתִיכָו, וְלִבְנָה, וּמַרְגָּנוֹל הַלְּבָן. רַבִּי יְהוֹדָה אָמָר, מְפַר לְמַכֵּר לוֹ מַרְגָּנוֹל לְבָנָו בֵּין הַמַּרְגָּנוֹלִין. וּבָזְמוֹ שְׁהָוָא בְּפָנֵי עַצְמוֹ, קוֹטֵעַ אֵת אַצְבָּעוֹ וּמוֹכְרוֹ לוֹ, לְפִי שְׁאַין מַקְרִיבֵין חֲסֵר לְעֲבוֹדָה זָרָה. וּשְׁאָר כָּל הַדָּבָרים, סְתִמְנוֹ מְפַר, וּפְרוֹשָׁן אָסָור. רַבִּי מַאיֵּר אָמָר, אִף דָּקָל טָב וְחַצְבָּן וְגַלְלִיבָם אָסָור לְמַכֵּר לְגּוּיִם:

ו. מֶקְומָן שְׁגַהַנוּ לְמַכֵּר בְּהַמָּה דָקָה לְגּוּיִם, מוֹכְרִין. מֶקְומָן שְׁגַהַנוּ שָׁלָא לְמַכֵּר, אֵין מוֹכְרִין. וּבָכֶל מֶקְומָן אֵין מוֹכְרִין לְהָם בְּהַמָּה גַּסְהָ, עֲגָלִים וּסִיחִים, שְׁלִימִים וּשְׁבּוּרִין. רַבִּי יְהוֹדָה מַתִּיר בְּשְׁבּוּרָה. וּבָנָו בְּתִירָה מַתִּיר בְּסּוּסָה:

ז. אֵין מוֹכְרִין לְהָם קְבִין וְאֶרְיוֹת וּכֶל דָּבָר שִׁישׁ בּוֹ נִזְקָק לְרַבִּים. אֵין בּוֹנִין עַמְּהָם בְּסִילָקִי, גְּרָדוֹם, וְאַצְטָדִיא, וּבִימָה. אֲבָל בּוֹנִים עַמְּהָם

בימוסיות ובית מרחצאות. הגיעו לכפה שמעמידין בה עבודה זרה, אסור לבנות:

ח. אין עושים תכשיטין לעבודה זרה, קטלאות ונזמים ותבעות. רבינו אליעזר אומר, בשכר מתר. אין מוכרין להם במחבר ל夸 בער, אבל מוכר הוא משיקצץ. רבינו יהודה אומר, מוכר הוא לו על מנת לקוץ. אין משכירין להם בתים בארץ ישראל, ואין צרייה לומר שדות. ובسورיה משכירין להם בתים, אבל לא שדות. ובחוץ לארץ מוכרין להם בתים ומשכירין שדות, דברי רבי מאיר. רבינו יוסי אומר, בארץ ישראל משכירין להם בתים, אבל לא שדות. ובسورיה מוכרין בתים ומשכירין שדות. ובחוצה לארץ מוכרין אלו ונאלן:

ט. אף במקום שאמרו להשכיר, לא לבית דירה אמרו, מפני שהוא מכניס לתוכו עבודה זרה, שנאמר (דברים ז) ולא תביא תועבה אל ביתך. ובכל מקום לא ישכיר לו את המרחץ, מפני שהוא נקרא על שמך: